

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Puławach**, II Wydział Karny z dnia 20 czerwca 2000r. o sygn. akt **II K 344/00** za czyn z art. 279 § 1 k.k., stosując art. 69 § 1 k.k. i art. 69 § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popelniony w nocy z 25 na 26 stycznia 2000 roku, na karę **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie zarządzone postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2002 roku, wykonaną w całości w okresie od 26.01.2000 do 20.06.2000 r. oraz od 22.09.2002 do 3.09.2003 r. i od 20.03.2006 do 16.05.2006 r.;

2. **Sądu Rejonowego w Puławach**, II Wydział Karny z dnia 20 czerwca 2002r. o sygn. akt **II K 309/02**, za czyn z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., popelniony w nocy z 18 na 19 marca 2002 roku, na karę **12 miesięcy ograniczenia wolności** (90 dni), polegającej na nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, wykonaną w trybie art. 168 kkw w okresie od 23.02.2009 do 23.05.2009 r.

3. **Sądu Rejonowego w Puławach**, II Wydział Karny z dnia 28 stycznia 2003r. o sygn. akt **II K 740/02**, za czyn z art. 278 § 3 k.k., popelniony 21 września 2002 roku, na karę **3 miesięcy pozbawienia wolności**; wykonaną w całości w okresie od 22.09.2002 do 3.09.2003 r. oraz od 16.05.2006 do 16.08.2006 r.

4. **Sądu Rejonowego w Lublinie**, XIX Wydział Grodzki z dnia 16 lutego 2005r. o sygn. akt **XIX K 511/04**, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popelniony 25 września 2003 roku, na **karę 6 miesięcy pozbawienia wolności** oraz **grzywnę w wymiarze 20 stawek dziennych** po 20 zł każda; dnia 8 lipca 2014 roku wykonano karę grzywny. Objęty wyrokiem łącznym o sygn. **II K 371/05**.

5. **Sądu Rejonowego w Puławach**, II Wydział Karny z dnia 27 września 2005 roku o sygn. akt **II K 72/05**:

- za czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popelniony 21 września 2002 roku na karę **1 roku pozbawienia wolności**,
- za czyn z art. 45 ust 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popelniony w okresie od 1 września 2004 roku do 1 grudnia 2004 roku na karę **1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**;

na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzona została kara łączna w wysokości 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności; objęty wyrokiem łącznym o sygn. **II K 371/05**.

6. **Sądu Rejonowego w Puławach**, VI Wydział Grodzki z dnia 11 maja 2009 r. o sygn. akt **VI K 76/09**, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popelniony 8 września 2008 roku na karę **1 roku pozbawienia wolności**, wykonaną w całości w okresie od 30.01.2010 do 29.01.2011 r.

7. **Sądu Rejonowego w Puławach**, II Wydział Karny z dnia 26 listopada 2009 r. o sygn. akt **II K 566/09**, za czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popelniony 30 czerwca 2009 roku, na karę **8 miesięcy pozbawienia wolności**, warunkowo zawieszoną na okres próby 3 lat oraz na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych; Dnia 4 lipca 2014 roku wykonano karę grzywny.

8. **Sądu Rejonowego w Puławach**, II Wydział Karny z dnia 10 lipca 2012 roku o sygn. akt **II K 375/12**, za czyn z art. 224 § 2 k.k. popelniony 22 października 2011 roku, na karę **8 miesięcy pozbawienia wolności**, za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popelniony 22 października 2011 roku na karę **10 miesięcy pozbawienia**

wolności, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popelniony 22 października 2011 roku na karę **4 miesięcy pozbawienia wolności**; którym orzeczono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wykonaną w całości w okresie od 22.10.2011 do 24.10.2011 r., od 4.04.2013 do 26.06.2014 r. - warunkowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 26 czerwca 2014 roku z okresem próby do 26 czerwca 2016 roku;

9. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie**, VIII Wydział Karny z dnia 8 października 2013 r. o sygn. akt **VIII K 417/10**, za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popelniony 22 listopada 2008 roku na karę **8 lat pozbawienia wolności**, która to kara jest wykonywana od 22.09.2014 r.

Wobec którego Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny **wyrokiem łącznym** z dnia 28 marca 2006 r. o sygn. akt **II K 371/05**, połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 72/05 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawie XIX K 211/04 i orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą wykonano w dniu 28 kwietnia 2007 roku.

W dacie wydania wyroku łącznego skazany P. S. przebywał w Zakładzie Karnym w H., gdzie odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie, VIII Wydział Karny w sprawie o sygn. akt VIII K 417/10.

Skazany jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Pochodzi z rodziny dysfunkcyjnej, w której prawidłowe wzorce zaburzał alkoholizm zarówno matki jak i ojczyma. Utrzymuje kontakt zewnętrzny w formie korespondencji oraz rozmów telefonicznych z konkubiną, siostrą i kolegą. Prezentuje krytyczny stosunek do popelnionych przez siebie przestępstw i dotychczas prowadzonego stylu życia. W stopniu właściwym przestrzega porządku i dyscypliny w warunkach izolacji penitencjarnej. Za zachowanie w Zakładzie Karnym był nagradzany regulaminowo 29-krotnie za dobre zachowanie oraz wykonywane prace, nadto był karany dyscyplinarnie w jednym przypadku, za zażycie substancji niedozwolonej. Stosunek P. S. do współosadzonych oraz do przełożonych nie budzi większych zastrzeżeń. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem, nie zachowuje się agresywnie ani nie dokonuje aktów samoagresji. Aktualnie jest zatrudniony odpłatnie jako fryzjer w oddziale mieszkalnym i właściwie wypełnia swoje obowiązki. Uprzednio pracował odpłatnie poza terenem jednostki w systemie bez konwojenta, został jednak wycofany z zatrudnienia z uwagi na przekroczenie dyscyplinarne. Skazany uczestniczył w kursie zawodowym „operator wózka widłowego”, który ukończył z wynikiem pozytywnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: danych z K. (k. 16-18, k. 53-55, k. 74-76), opinii z AŚ W. S. (k. 20-30), opinii ZK H. (k. 79-84), informacji (...) (k. 85-90), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w sprawie VIII K 417/10 (k. 92-95), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 740/02 (k. 96-97), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 375/12 (k. 99-100), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 309/02 (k. 102), odpisu wyroku i postanowienia w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach i sprawie II K 371/05 (k. 104-105), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 72/05 (k. 107), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 344/00 (k. 109), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie VI K 76/09 (k. 111), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 566/09 (k. 113), odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie w sprawie XIX K 511/04 (k. 115-116), danych z K. (k. 128-131), danych (...) (K. 136-140), aktualnych danych K. (k. 161-164), opinii z ZK H. z 17 lipca 2018 r. (k. 166-171) oraz akt w/w spraw.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł o w/w dokumenty, które uznał w całości za wiarygodne gdyż zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich rzetelność oraz prawdziwość nie budziły wątpliwości, przy czym wiarygodności tych dowodów w toku postępowania nikt nie kwestionował.

W tym miejscu należy nadmienić, iż stosownie do treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przy wymierzaniu kar łącznych Sąd stosował przepisy rozdziału IX Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jak wynika bowiem z danych K. dot. skazanego, wszystkie kary prawomocnie orzeczono w poprzednio obowiązującym stanie prawnym, tj. przed dniem 1 lipca 2015 roku. Nie zachodziły nadto warunki z ust. 2 wskazanej wyżej ustawy.

Stosownie do art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 4 §1 kk, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, tj. gdy skazany popełnił dwa lub więcej przestępstw, w okresie poprzedzającym wydanie pierwszego wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono mu za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd stwierdził, że warunki do wydania wyroku łącznego na gruncie dotychczas wydanych wobec skazanego wyroków zachodziły w jednym przypadku, wobec czego Sąd orzekł o karze łącznej przy połączeniu kar: pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie **VI K 76/09** i pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie **VIII K 417/10**, albowiem czyn z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w sprawie VIII K 417/10 został popełniony przed wydaniem wyroku w sprawie VI K 76/09.

Biorąc pod uwagę kary jednostkowe - dolną granicą kary łącznej była kara 8 lat pozbawienia wolności jako najsurowsza, natomiast górną jej granicą – kara 9 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 86 §1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustalonych w tym przepisie granic danej kary.

W judykaturze panuje pogląd, iż wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe. Wymierzając jedną karę za całość czynów przestępnych Sąd kieruje się ogólnymi dyrektywami wymiaru kary, w szczególności względami prewencyjnymi, w odniesieniu do całokształtu popełnionych przez danego skazanego przestępstw. Przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy, tj.: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochlaniańca), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób (bliżej zob. A. Marek, Prawo karne, s. 220-222 i podana tam literatura).

Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd wziął pod uwagę związek przedmiotowy i podmiotowy zbiegających się przestępstw, związek czasowy między nimi, a także okoliczności, które zaistniały po wydaniu wyroków. Jednocześnie miał na uwadze sposób zachowania się skazanego po popełnianiu przestępstw, prognozę społeczno – kryminologiczną co do jego osoby oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma w stosunku do skazanego osiągnąć.

Dane o karalności skazanego wskazują, że P. S. wielokrotnie naruszał obowiązujący porządek prawny, bo aż 11-krotnie popełniał przestępstwa i odbywał m. in. kary w warunkach izolacji penitencjarnej.

Analizując związek czasowy i przedmiotowy poszczególnych czynów oraz skazań należało dojść do wniosku, iż P. S. wyraźnie lekceważył normy prawne demonstrując brak poszanowania poszczególnych dóbr chronionych prawem. Orzekane względem niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary oraz ograniczenia wolności nie przynosiły oczekiwanych rezultatów pod względem resocjalizacji skazanego, a popełnione przez niego przestępstwa charakteryzowały się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, w szczególności w sprawie VIII K 417/10. Mimo to obecnie skazany posiada pozytywną opinię z Zakładu Karnego.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należy, że w sprawie brak jest takich okoliczności, które uzasadniałyby orzeczenie wobec skazanego kary łącznej z zastosowaniem zasady zarówno pełnej absorpcji, jak i pełnej kumulacji. W orzecznictwie ukształtował się pogląd, iż jakkolwiek przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to obie te zasady są rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane jedynie wyjątkowo (wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975r., Rw 628/75).

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd miał również na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, także orzeczona w wyroku łącznym - powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ująć bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą represją. Z tych wszystkich względów Sąd wymierzając skazanemu karę łączną pozbawienia wolności zastosował wobec niego **zasadę asperacji**, wymierzając odpowiednio **karę 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara łączna odzwierciedla dyrektywy wymiaru kary łącznej w odniesieniu do poczynionych wyżej ustaleń dotyczących osoby skazanego P. S.. W zakresie, w jakim orzeczenia objęte niniejszym wyrokiem nie zostały połączone, podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. Sąd na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci tymczasowego aresztowania w sprawie VIII K 417/10 tj. od dnia 22.11.2008 r. do 16.01.2009 r.

Wynagrodzenie dla obrońcy skazanego z urzędu Sąd zasądził na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz w oparciu o przepisy § 17 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714), gdyż postępowanie zostało wszczęte 8 listopada 2017 r.

Wobec tego, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, Sąd na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.